

HA FULLADOZOL, KÖHÖGSZ¹

(nem vészhelyzet, csak olyan, mint évszázadok óta!)

Délelőtt még nem gondoltam, hogy lebetegszem!
Délutánra már hőemelkedésem volt, fulladni, köhögni kezdtem.
A kollegák meg is jegyezték:

- Miért nem mész haza, ha ennyire krákogsz?
- Te Ödön, ha elterjeszted itt nekünk a náthát, akkor igen sokba, fog ez kerülni neked!

Recept 1.

- A gyógyszer drága most ünnepek előtt nincs pénzünk rá. De tudom tanácsolni, menj haza és csinálj egy jó kalapkúrát. Remélem, tudod miből áll. Ez a legjobb recept: csinálj egy fél bögre teát.
- Miért fél bögrét? - vágok közbe.
- Azért, hogy a másik felét fel tudd tölteni rummal. Aztán ezt megiszod, jó forrón, másnapra semmi bajod. Ja, hogy nem szereted a rumot az más, de egy kis áldozatot kell hozni a gyógyulásért!
- Te is ezt szoktad csinálni?
- Nem egészen. Én úgy csinálom, hogy nagyon kevés a tea benne.

Recept 2.

- Hello haver, de csúnyán köhögysz! Tudod, mit csinálj nátha és köhögés ellen? Ide figyelj, hazamész lefekszel...
- Jó ezt idáig én is tudom.
- Ne szólj bele, még nem fejeztem be! Szóval forraltatsz a feleségeddel jó erős száraz fehérbort, szegfűszeget ne felejtsetek belefőzni! Közben előveszel egy kendőt, hidegvízben kicsavarod és bekötöd vele a torkodat. Meglátod reggelre semmi bajod nem lesz. Világos? Ezt csináld meg. Különben én átköltözöm addig a másik irodába, ott ugyanis van üres asztal. Nem akarom elkapni tőled.
- Kösz, a jó tanácsot!

Recept 3.

- Kézit csókolom Gizike.
- Hú, de csúnyán köhög, mi van magával?
- Nagyon kitört rajtam a nátha, kérek egy meleg narancsot.
- Rögtön adom, de ha tanácsolhatom, akkor tegyük bele legalább egy deci whiskyt.
- Nincs whiskym, - dadogom két köhögő roham között.
- Nem baj, van itt nálam a büfében! Igaz csak félliteres, nem valami ismert márka, de attól még hatásos lehet. Nem adom drágán. Kétezeröttszáz forint, csak magának, mert betegnek lesz! Összesen annyi, mint kétezeröttszázhuszonöt forint.

Nem tudok szóhoz jutni a köhögéstől. Közben Gizike már be is csomagolja a gyógyító italt.

¹ Számos próbálkozás - ebola, hiv, kergemarhakór, madár influenza, sertéspestis, stb. - után végre sikerült a világ hatalmasainak megfélemlíteni az emberiség nagy részét, benne a kormányzatokkal és evvel beindult a már filmekben is bejósolt világméretű járvány, veszedelem. Hamar kiderült, hogy a nátha járványokat alkalmazzák és – egy év után – beindult a védőoltás rendszere is, amely a fegyverkereskedelemtől is nagyobb üzlet. No, és ki tudja mi a következménye a személyes felelősséggel (!) felvett génmanipulációról szóló oltásoknak.

Egyik lábamról a másikra állok. Próbálok magyarázkodni, de Gizike végtelen udvariasan elcsacsogja:

- Nem baj, ha nincs magánál pénz, majd hétfőn gyógyultan behozza, mert ettől biztos meg fog gyógyulni!
- Kö-köszönöm - dadogom.

Recept 4.

- Jé, te ilyen csúnyán köhögysz!

Megállít a huzatos folyosón egy újabb kolléga.

- Miért nem mész haza? Kúrálni kell magad, látom, ráz a hideg! Van egy remek megoldásom a náthára!

Próbálok beleszólni, de leint Lajos kollegám.

- Ezt a receptet még meg kell hallgatnod...
- Te jó Isten mindjárt összesek!
- Ha meg akarsz gyógyulni, ezt csináld végig, még drága jó nagyanyámtól tanultam. Ha hazaértél vegyél egy meleg lábfürdőt, amilyen meleget csak kibírsz, várjál még nem fejeztem be, közben csináltatsz a feleségeddel egy hagyma-teát, és ezzel inhalálsz, persze a héját kell jól belefőzni, ezt beszívod. Holnapra kutya bajod nem lesz!
- Igen, igen - dűnnyögöm a hónom alatt az üveg whiskyvel.

Recept 5.

Na, végre az asztalomnál ülök! Mindjárt összepakolok és hazamegyek. De előbb le kell mondanom az esti rokonlátogatást. Nem volna szép dolog terjeszteni az influenzát.

- Te vagy az Dönci, várunk este!
- Nem tudok menni, mert nagyon megfáztam, köhögök.
- Jó, akkor ne gyere, nincs szükségünk náthára, várj, ne tedd le, van egy remek kúrám, merem ajánlani.
- Igen, hallgatom! - kezd kóvályogni a fejem.
- Menj haza!
- Hát persze, hogy hazamegyek!
- Ne vágj a szavamba, így nem tudok koncentrálni.
- Tehát, ha hazaértél fekédj le és egy jéghideg priznicet tekerjen rád a feleséged, takarózzál jól be, vegyél be C-1000-es vitamint és holnapra semmi bajod nem lesz, de ha még nem jöttél volna rendbe, szólj holnap ide, mert még van egy-két jó receptem a náthára.
- Köszönöm, este megcsinálom!

Recept 6.

- Na, mi van, nem mentél még haza? - szól a szobatársam.
- De, megyek máris.
- Azért azt mondom neked, jól rúgj be és mire kijózanodsz, már el is felejtetted, hogy mi volt a bajod.

Már rajtam a nagykabát, indulóban vagyok, mikor egy kedves kolleganóm viharzik be az ajtón.

- Jaj, Döncike, lenne egy kis sürgős melóm, ugye segít megcsinálni?
- Segítek. - dadogom, közben megint elkapott a köhögés.
- De hiszen maga beteg, rondán köhög! Miért nem megy haza?
- Azt próbálok - dadogom, közben egy nagyot bele prüszkölök a levegőbe.
- Ide figyeljen, én ilyenkor azt szoktam csinálni...
- Te jó szagú marinéni, már ez is kezd! – forog az agyamban.
- Na, figyeljen már! Fokhagymát karikára vágok, két géz közé teszem és rákötöm a torkomra, ez mindig hatásos, de még közben mézet szoktam kanalazni.
- Na, jó, menjen már! Majd Lajos segít nekem.

Recept 7.

Végre el tudtam szabadulni! Jaj de jó, hogy utamba esett ez a gyógyszertár! Megállok, leskelődöm az ajtón, nincsenek-e sokan? De, sokan vannak! Amíg tanakodom, megakad a szemem az ajtóra akasztott papírlapon: *Patikánk felkészült az influenzajárványra! Gyógyszerészeink a kedves betegek szolgálatára állnak.*

Hát akkor bemegyek, ha már felkészültek!

- Jó napok kívánok, hú de sokan vannak, (úgy hallom más is köhög nem csak én). Na, végre rám került a sor... -Tessék!
- Nagyon megfáztam, kéne valami gyógyszer, amitől holnapra semmi bajom!
- Miért nem megy orvoshoz? Én csak receptre adhatok gyógyszert.

Könyörgőre vettem a dolgokat, hátha megcsinálja a szíve ennek a kedves patikusnőnek. Ő viszont szigorúan, ismételten, határozottan elutasított.

- ...de ilyen állapotban! - próbálkoztam újra. De hiába. Már mással foglalkozott (elsomfordáltam).

Recept 8.

Te jó ég, itt még többen vannak, mint a patikában! Nem baj, ha már itt vagyok, kivárom a soromat. Na, végre le tudok ülni. Mellettem egy korosabb úr megszólalt.

- Hallja maga csúnyán köhög! - (Már ez is kezdi!)

Felálltam, inkább állok, mintsem a jó tanácsokat hallgassam.

- Mi a baj? - kérdezi, a fárad arcú doktornő.
- Látom, már ne is mondja! Menjen haza, fekdődjön le, aztán lehet, hogy holnapra már semmi baja nem lesz. Van kalmopyrinje otthon?
- Nem tudom.
- Na, várjon, felírom!

Szerencsémre haza értem és így már nem kaptam újabb megszívlelendő receptet. Annyi erőm még volt, főztem egy teát, megittam, lefeküdtem, azonnal elaludtam. Azt álmodtam, hogy kövér vírusok versenyt úsznak egy borral töltött medencében a Kalmopyrinnal és a C-vitaminnal. Fokhagyma az edző, csípős whisky-löketettel ösztökéli csapatát, a partról Pálinka Pepi és Hagyma Gizi szurkol nekik. Reggelre semmi bajom sem volt.
